

ment exhaustiu de les figures de planejament, entre moltes altres coses.

Què ocorre llavors quan un veí vol escometre la reforma de sa casa, o vol ampliar-la, o rehabilitar-la, o s'en vol fer simplement una de nova? Serà precis que coneça, abans de res, com afecten les normatives al projecte que vol realitzar. Que no s'espanti el lector. No es tracta de bussejar en aqueix text confús ni li van a dir a un com ha de viure. Es tracta, simplement, de tenir confiança en unes decisions que han pres uns professionals amb més coneixement i experiència en el tema. Si ens van a sotmetre a una operació mèdica mai se'ns ocorreria, en arribar a quiròfan, indicar-li al cirurgià com ha d'intervenir.

Si algú vol tenir una casa decorada a mode i semblança d'una vil·la renaixentista italiana, encara que després tingui els electrodomèstics més sofisticats en la cuina, i quan isca de la mateixa es pugi en un cotxe d'última tecnologia –caldria estudiar amb deteniment aquestes contradiccions-, és totalment lliure de fer-ho. El problema ve quan, a més, decideix que el seu habitatge tinga una façana amb columnes clàssiques i un enorme frontó triangular sobre la porta principal. Un pot tenir la seva habitació pintada de color verd, blau o groc però no està tan clar que tots els veïns del poble vulguin veure tots els dies el producte dels nostres gusts personals...

Al cap i a la fi, si un veí trau un balcó en la façana de sa casa per asseure's a prendre la fresca, si el del costat decideix sobrecreixir la seva coberta per a tenir

més ombra i el de més enllà augmenta sa casa per a tenir un habitatge més i allotjar més inquilins, en una zona on tot açò no està permès, el carrer perdrà la funció per a la qual va ésser destinada. Hi haurà un cotxe més aparcad en la calçada, no arribaran els raigs de sol degudament i aquella persona que volia asseure's a observar el pas de la gent no tindrà cap entreteniment. Perquè aqueix carrer haurà perdut el seu encant i ningú voldrà caminar per ell.

Per aquesta raó, aquells passeigs d'intencions curioses que comentàvem al principi són tan premonitors sobre el desenvolupament d'un poble. Una mala aplicació de les figures de planejament, o simplement un desinterès total per les mateixes per part dels usuaris, pot produir canvis bruscs en el seu creixement, és a dir, mutacions descontrolades difícilment reparables.

I és que, al final, es tracta sempre del mateix. Vivim en societat però ens perd sempre el sentit tan absolut de la propietat. Llavors, quina part de la casa és la nostra i quina part és de tots? No es preocupi, propietari, la casa és seva. Però entengui, per favor, que la llum que reflecteixen les teules de la seva coberta a l'alba és de tots.

Galeria de mutacions. Ambdós edificis presenten una alta varietat i combinació d'elements arquitectònics aliens als llocs on es troben; els portams conjunt de peces que tanquen portes i finestres –blancs i dividides en quadrats, les reixes de protecció de finestres, les portes d'accés, balustrades, ornaments diversos... criden l'atenció per la seva manca d'integració en l'entorn.